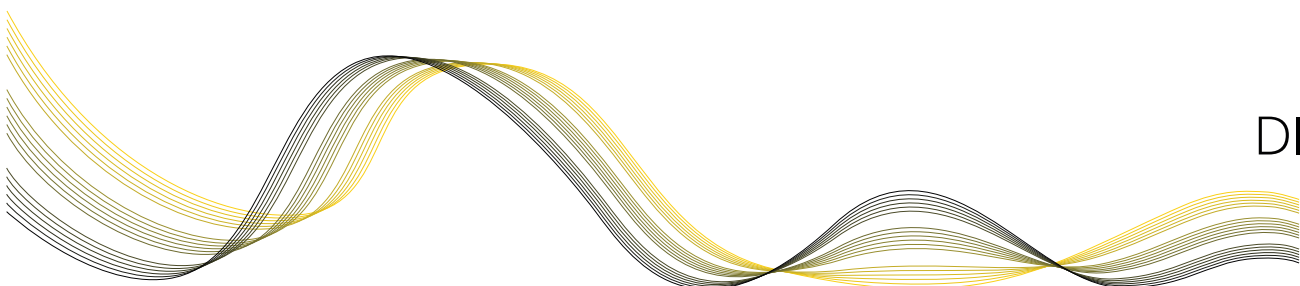
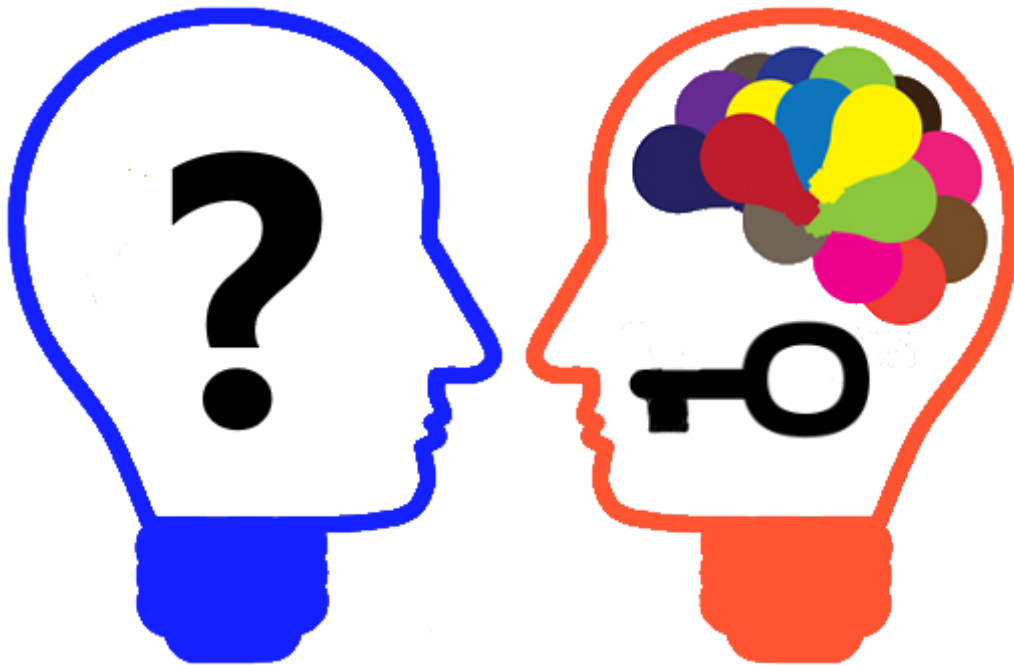

Vraagstuk 3, Veiligheidsatelier 2016

Het DITSS (Dutch Institute for Technology, Safety & Security) legt ook in 2016 weer een drietal prangende veiligheidsvraagstukken voor aan ondernemers, onderwijsinstellingen en overheden en gebruikt daarvoor de innovatiemethodiek “het Veiligheidsatelier” (zie verder www.veiligheidsatelier.nl)

Zorgfraude aanpakken

Opdrachtgever: Wordt gezocht
Voorzitter: Jan Otten (jan.otten@ditss.nl)
Expert: Geert van der Schoor (info@vdsconsult.nl)

Vraagstuk:

In de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) moeten gemeenten er voor zorgen dat mensen zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de ondersteuning van mensen die niet op eigen kracht zelfredzaam zijn. Het gaat bijvoorbeeld om:

- begeleiding en dagbesteding;
- ondersteuning om de mantelzorger tijdelijk te ontlasten;
- een plaats in een beschermde woonomgeving voor mensen met een psychische stoornis;
- opvang in geval van huiselijk geweld.

De gemeente kan onder voorwaarden een persoonsgebonden budget (pgb) verstrekken. Met een pgb kan de cliënt de ondersteuning zelf kiezen en inhuren. Het geld komt niet op de eigen rekening. De Sociale Verzekeringsbank (SVB) zorgt voor de betaling.

Helaas wordt er misbruik gemaakt van deze regeling in ons zorgstelsel.

Binnen de Wmo draait het vooral om fraude door zorgaanbieders en niet zozeer door cliënten. Dit kan zowel gelden voor pgb als zorg in natura. Hierbij ligt het grootste risico bij de minder mondige burgers. Zij hebben veelal niet de capaciteit om zich te verweren, weten niet wat er precies geïndiceerd is en waar ze dus "recht op hebben". Met de komst van begeleiding naar gemeenten is deze groep aanzienlijk groter geworden. De volgende onjuistheden zijn in het kader van dit onderzoek genoemd:

- Zorgaanbieders declareren meer uren dan geleverd (fout of fraude);
- Zorgaanbieder bieden onnodige zorg aan (ongepast gebruik);
- Zorgaanbieders werken weinig resultaatgericht (ongepast gebruik);
- Zorgaanbieders declareren zorg die feitelijk niet is geleverd, door bijvoorbeeld "een praatje met de cliënt" te declareren als begeleiding (fout of fraude).

De grootste risico's voor onregelmatigheden lijken te liggen bij Wmo begeleiding en beschermd wonen en minder bij Huishoudelijke ondersteuning en hulpmiddelen. Dit komt doordat deze vormen van zorg relatief nieuw en complex zijn, maar ook omdat de resultaten minder tastbaar zijn dan bijvoorbeeld "het leveren van woonvoorzieningen". Meer informatie over dit thema kunt u vinden in het onderzoek van de Erasmus universiteit: [Naar rechtmatige zorg in het gemeentelijke sociale domein](#)

Vraag: Hoe en met welke effectieve manieren kunnen we de fraude van de zorgaanbieders aanpakken?

Op dit moment is er nog geen financier om een goed voorstel in een fieldlab te testen. Wij dagen u uit om in uw voorstel een business case te maken opdat wij financiers kunnen overtuigen dat ze dit voorstel ter hand dienen nemen.

